

Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ ἅγιος· « εἰσελθε καὶ ἀσπάσομαί σε ». Εἰσελθὼν (sic) ἐκράτησεν αὐτὸν καὶ δῆσας, ἔθηκεν παρὰ τὴν θύραν τῆς φυλακῆς καὶ εὐρὼν τίτλον σιδηροῦν ἤρξατο τύπτειν αὐτὸν καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· « εἰπέ μοι, τίς εἶ καὶ τίς σε ἀπέστειλεν; » Ὁ δὲ δαίμων λέγει· « ἔλῃσόν με ἅγιε τοῦ θεοῦ καὶ ἔνδος μοι (*) μικρὸν καὶ λέγω σοι ἅπαντα· ἐγὼ εἰμι Σατὰν ὁ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ πειράσας ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ τὸν Ἀδὰμ (†) τοῦ παραδείσου [244] ἐξόριστον ποιήσας καὶ ἕτερα πολλὰ κακὰ ποιήσας ἃ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς· καὶ εἰ κελεύεις ἀπαγγεῶ σοι ἅπαντα καὶ ἀπόλυσόν με ». Ὁ ἅγιος Ὑπάτιος λέγει· « αὐριοῖον πορευσόμεθα ὁμοθυμαδὸν πρὸς τὸν βασιλέα, ἵνα θεάσῃται τὸ μιαιφόν σου πρόσωπον. Τῇ δὲ ἐπαύριον (**). ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς ἤγαγεν αὐτὸν καὶ ἔσυρεν καὶ τὸν δαίμονα ἀπὸ τῶν τριχῶν. Ὁ δὲ δαίμων παρεκάλει αὐτὸν λέγων· « μὴ με δημοσιεύσης· ἔλῃσόν με· οἱ χριστιανοὶ ἐλεῆμενοί εἰσι καὶ σὺ τί τοσοῦτον ἐξεμάνης πρὸς με; » Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶδεν αὐτόν· « τίς ἐστὶν οὗτος ὁ ὢν μετὰ σου; » Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ ἅγιος· « οὗτός ἐστιν ὁ πατήρ σου ὁ διάβολος ὃν ὡς θεὸν προσκυνοῦς ». Ὁ βασιλεὺς λέγει· « πάλιν εἰς ὕβριν ἐτράπισ; ». Ὁ ἅγιος Ὑπάτιος λέγει· « οὐχὶ βασιλεῦ, ἀλλὰ τὸ ἀληθὲς λέγω· εἰ θέλεις γινῶναι τὰ περὶ σου ἐρώτησον αὐτὸν καὶ μάθε ». Ὁ βασιλεὺς λέγει· « οὐ χρειάν ἔχω θεωρεῖν σε διότι μάγος ὑπάρχεις καὶ γόης καὶ διὰ τοῦτο ἔλαβες αὐτὸν μετὰ σου θέλων ἡμᾶς γοητεῦσαι ». Καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν βληθῆναι ἔσω τοῦ βοῦς τοῦ χαλκοῦ, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ ξύλα ἀμάξας ἐξακοσίας ἐνεμήκοντα καὶ ἀνάψαι τὴν κάμινον ἕως ἡμερῶν δέκα (‡). Εἰσερχομένου δὲ τοῦ ἁγίου εἰς τὴν κάμινον ὁ δαίμων παρεκάλει αὐτὸν λέγων· « ἔλῃσόν με, τὸν (§) φοβερόν θρόνον τοῦ θεοῦ, ἔλῃσόν με καὶ ποιῶ σοι λόγον· οὐ μὴ ἄνομαί ποτε χριστιανοῦ, ἀλλὰ ἀπέρχομαι καὶ ποιῶ εἴ τι κελεύεις ». Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ ἅγιος· « ἀπελθε εἰς τὴν ἄβυσσον ἕως τῆς ἡτοιμασμένης μεγάλης ἡμέρας τῆς κρίσεως ». Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐκεῖσε. Ὁ δὲ ἅγιος ἐνεβλήθη εἰς τὴν κάμινον. [244] Ἐμβληθέντος δὲ αὐτοῦ εἰς τὸ ζῶον ἀνήφη ἡ κάμινος ἕως τέλους. Ἐκκαίσεως δὲ τῆς καμίνου παρεγένετο ὁ βασιλεὺς ἐπ' αὐτήν· ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ λέγει πρὸς τοὺς παρόντας· « ἴδετε πῶς ἔπαυσαν αἱ γοητεῖαι αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐδυνήθη ὁ θεὸς αὐτοῦ σῶσαι αὐτόν ». Αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ κατήλθεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λαίλαψ ἀνέμου ὡς βίαι νώτου πολλοῦ καὶ ἤρεν τὴν ἀνθρακιὰν ἐκ τῆς καμίνου καὶ ἔφερεν αὐτὴν ἐπάνω τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν καὶ τριακοσίους μετ' αὐτοῦ· ὁ δὲ βοὺς ἐξῆλθεν εἰς τέσσαρα μέρη καὶ ἐξῆλθεν ὁ ἅγιος ὑγιής.

23. Ἰδὼν δὲ Ροῦφος ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ ζωόκαυστον γενόμενον ἐθυμώθη λίαν καὶ ἐκέλευσεν βληθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ ὅπου ἦν τὰ ἄγρια θηρία, λέοντες πέντε, παρδάεις ἕξ, ὕαινας (†) τρεῖς καὶ ἄσπιδες μία. Ἐμβληθέντος δὲ τοῦ ἁγίου ἐν τῇ φυλακῇ ἔψαλλεν τὸν ψαλμὸν τοῦτον (Ps. 21.13)

(*) hic ut supra 13 reliqui. Sed et me esse potest. Cfr. 23.

(**) reliqui. Cfr. 23. Similiter ἐπάνω.

(†) καὶ τὸν ἀδὰμ· glossa: ἐρχόμενον C.

(‡) ἡμερῶν δέκα· cetera desiderantur in V f. 130^l.

(§) τὸν φ. θρ. τ. θ. C; d. N — δοῦλε τοῦ θεοῦ, ὀρκίζω σε εἰς τὸν φοβ. θρ. τ. θ. R.¹

(†) ὕαινες C V. Praesens porro graecus sermo! Confer 21.